

ಎಳೆಯರ ಅಂಗಳು

ನನಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪೀಯಾದಿ

■ ತಮ್ಮಣಿ ಬೀಗಾರ

ಕಲೆ: ಸಂಕೋಚ್ ಸನೀಹಿತ್ತು

ಶಂಕರ ಮತ್ತು ಗಿರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಟಿವಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಕೆಬಡ್ಡಿ ಆಟದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನಾಗಿದ್ದರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಆಟ ಆಡಿಸಲು ಬರದ ಹನ್ನಮಂತ ಸರ್ ಆಟದ ಗೈರಿಂಡಿಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೆಬಡ್ಡಿ ಆಟಾರಾರಿಗೆ ಜಿಗಿದು ಬಿಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಕೈ ಹಿಡಿದು, ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಶಂಕರ ಮತ್ತು ಗಿರಿ ಅವರ ಹೊಟ್ಟಿ ಅಲಗಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಣಿಗೆ ನಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಮುಂದಿನ ವಾರ ಪಂದ್ಯಾಟ್ ಇದೆಯಂತೆ ಅದಕ್ಕೇ ಆಟಿವಾಡಿಸುತ್ತಿನ್ನಾರೆ. ನಾವು ನಾಳುನೇ ತರಗತಿಯವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಂದ್ಯಾಟ್ಕೆ ಸೆಲಿರಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಡಿಸುವವರೇ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದ ಗಿರಿ. ‘ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಚೆಂಡು ಎಸೆಯುವ ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನನಗೂ ಆ ದೊಡ್ಡ ಚೆಂಡಿನೆಂದಿಗೆ ಆಡಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತದೆ’ ಎಂದ ಶಂಕರ. ‘ಆದರೆ ಪಂದ್ಯಾಟ್ ಮುಗಿಯುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಚೆಂಡು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂದ್ಯಾಟ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲಾದರೂ ನಾನು ಆ ಚೆಂಡನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆಡಲೇಬೇಕು’ ಎಂದ ಶಂಕರ.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಕರ್ ಸರ್ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದರು. ‘ನನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಡ್ಲಿರಿ ಜೀಎಡಿ ಕಿಲಾಡಿ’ ಎಂದು ಶಂಕರನ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪೀಯಾದಿಗೆ ಗುಧಿಸಿದರು. ‘ನನೂ ಇಲ್ಲ ಸರ್’ ಎಂದ ಶಂಕರ. ‘ನಿವ್ ಹೀಗೆ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ’ ಎಂದರು ಸರ್. ‘ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಸರ್’ ಎಂದರು ಇಭ್ರೂರೂ ಮುದ್ದಾಗಿ.

ಹೌದು, ಶಂಕರ ಮತ್ತು ಗಿರಿ ನಾಳುನೇ ತರಗತಿಯವಾದರೂ ಪನೋನೋ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಿರುಗೂ ಪರಿಚಿತರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ಜನವರಿ 26ರಂದು ಮೂರು ನಾಳು ಜಂ ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಮಾಷ್ಟಿಗೆ ಹಂಡಿ ಎಂದು ತಂಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸರ್ ಪೂರ್ವಿ ಒಂದೇ ದಿನ ಹಂಡಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದುಕೊಂಡರು. ಆ ದಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೂರು ಮೂರು ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಹಂಡಿದರು. ಉಳಿದ ಒಂದು ಪ್ರಾಕೆಟ್ನ್ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಹಂಡಿದರಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಬೇಬಲ್ ಡ್ರಾವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಶಂಕರ ಮತ್ತು ಗಿರಿ ನೋಡಿದ್ದರು.

ಮರುದಿನ ಶಂಕರ ಮತ್ತು ಗಿರಿ ಬೆಂಗಳೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಸರ್ ಶಾಲೆ ಕೀರುನ್ನು ಮೊದಲೇ

ತೆಗೆಯಲು ಮಕ್ಕಳ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಶಾಲಾ ಕೇಳೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಫ್ಘಗೊಳಿಸಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಶಂಕರ ಮತ್ತು ಗಿರಿ ಹೆಡ್ ಸರ್ ಬೇಬಲ್ ನಿಂದ ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಪ್ರಾಕೆಟ್ ಹೊರ ತೆಗೆದು ಅದರ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿದರು. ಇಭ್ರೂರೂ ಕೆಯೆಲ್ಲಿ ಚಾಕೋಲೇಟ್ ತಂಬಿಕೊಂಡರು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗರು ಯಾರೋ ನೋಡಿಬಿಟ್ಟಿರು. ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಪ್ರಾಕೆಟ್ನ್ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಶಂಕರ ಮತ್ತು ಗಿರಿ ಬಿಡಿದರು. ಉಳಿದ ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಡ್ರಾಯರ್ ಸೇರಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಷ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗೆ ಓದಿದವರು ಎಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿಯೇ ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು.

ಸರ್ ಬಂದಾಗ ವಿವಯ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಶಂಕರ ಮತ್ತು ಗಿರಿಯನ್ನು ಕರೆದರು. ‘ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ?’ ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು. ‘ಕೆಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ’ ಅಂದರು. ಗಿರಿ ಸಣ್ಣಾದಾಗಿ ‘ಎಲ್ಲಾ ತಿಂದಾಯಿತು’ ಎಂದ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ.. ‘ಇಲ್ಲ ಸರ್, ಸ್ವಲ್ಪ ಇದೆ...’ ಎನ್ನತ್ತಾ ಡ್ರಾಯರ್ ಕಡೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದ ಶಂಕರ. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂದು ಸರ್ಗಾ